

Міністерство освіти і науки України
Індустріально-педагогічний технікум Конотопського інституту
Сумського державного університету

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова приймальної комісії
Дмитро Коєнко
лютого 2020 р.

ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
з української мови та літератури
на основі повної загальної середньої освіти

Розглянуто і схвалено на засіданні
циклової комісії філологічних
дисциплін
Протокол № 6 від 21.02. 2020 р.
Голова предметної комісії Шокот Л.М.

Пояснювальна записка

Програму вступного випробування з предмету «Українська мова і література» розроблено з урахуванням чинних програм з української мови і літератури для учнів 5-9, 10-11 класів (рівень стандарту, 2017 року) та на основі програми зовнішнього незалежного оцінювання, затвердженої наказом МОН України від 26.06.2018 року № 696.

У програмі враховано державний статус української мови, її суспільні функції, взято до уваги специфіку навчального предмета, що має виразні інтегративні функції, здатність справляти різнобічний навчальний, розвивальний і виховний впливи на учнів, сприяти формуванню особистості, готової до активної, творчої діяльності у всіх сферах життя демократичного суспільства, сучасні організаційні форми, методи і технології навчання рідної мови в загальноосвітній школі.

Матеріал розподілено за такими розділами: «Фонетика. Графіка. Орфоєпія. Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Розвиток мовлення»; «Усна народна творчість», «Давня українська література», «Література кінця XVIII - початку XX ст.», «Література XX ст.», «Твори українських письменників- емігрантів», «Сучасний літературний процес (кінець XX- початок XXI ст.).

Мета вступного іспиту: виявити й оцінити рівень навчальних досягнень, ступінь підготовленості з української мови і літератури у вступників, які здобули середню освіту з метою їх подальшого навчання в закладі фахової передвищої освіти.

Завдання вступного іспиту з української мови і літератури – оцінити у вступників:

- 1) знання змісту мовних понять і термінів;
- 2) знання мовних явищ, закономірностей, правил орфографії та пунктуації;
- 3) знання значення мовних одиниць та особливостей їх функціонування;

- 4) уміння розпізнавати мовні явища і закономірності;
- 5) уміння визначати істотні ознаки мовних явищ;
- 6) уміння відрізнати випадки правильного використання мовних засобів від помилкових;
- 7) знання вказаних нижче творів української літератури, розуміння їх ідейно-тематичного спрямування, а також жанрових особливостей композиційно-сюжетної структури, образної системи, мови та стилю;
- 8) знання основних положень теорії літератури: родові та жанрові особливості художньої літератури; тему, ідею, конфлікт, композицію, сюжет твору; літературний образ, портрет; засоби творення комічного (гумор, іронія, сарказм, сатира, гротеск, бурлеск); епітети, метафору, порівняння, гіперболу, метонімію, антитезу, рефрен, алегорію; системи віршування, віршові розміри, рими, їхні особливості;
- 9) розуміння суспільного, історичного й естетичного значення літературного твору у зв'язку з історичними й історико-літературними умовами епохи;
- 10) розуміння ідейного багатства й високих художніх достоїнств української літератури.

Загальна кількість завдань роботи - 84.

Максимальний час на виконання фахового вступного випробування становить 120 хвилин.

Зміст програми з української мови та літератури

УКРАЇНСЬКА МОВА

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i> . Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення <i>йо,ьо</i> . Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>ни</i> у прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови	<i>Вступники повинні вміти:</i> Розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм (згідно з додатком); визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у-в, і-й</i> ; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила
2. Лексикологія. Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальнонавчани слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми	Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні

<p>4. Морфологія 4.1. Іменник</p>	<p>Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові, -Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань <i>пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно</i> і под.)</p>	<p>Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями</p>
<p>4.2. Прикметник</p>	<p>Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників</p>	<p>Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових</p>
<p>4.3. Числівник</p>	<p>Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат</p>	<p>Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат</p>
<p>4.4. Займенник</p>	<p>Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників</p>	<p>Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми займенників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники</p>
<p>4.5. Дієслово</p>	<p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і</p>	<p>Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й</p>
<p>4.6. Прислівник</p>	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу</p>	<p>Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізняти правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні</p>

4.7. Службові частини мови	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p> <p>Частка як службова частина мови. Правопис часток</p>	<p>Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні.</p> <p>Розпізнавати частки; правильно писати частки і будовою; відрізнити сполучники від</p>
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати
5. Синтаксис 5.1. Словосполучення.	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення	Розрізнити словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)	Розрізнити речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок. як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні

реченні		
5.2.4. Просте ускладнене ¹ : речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні	Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті
5.2.5.1. Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні	Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
5.2.5.2. Складнопідрядне речення.	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини: Підрядні сполучники й сполучні, слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них	Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5.4. Складне речення з різними видами	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	Розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку;

5.3. Способи відтворення чужого мовлення .	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції	Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої, діяльності; адресант і адресат: мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й. основна думка висловлення; Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, -правильність). Основні ознаки, тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст, і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; • формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників
1. Усна народна творчість	<p>Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових і родинно-побутових пісень. Пісні Марусі Чурай. «Віють вітри, віють буйні», «Засвіт встали козаченьки».</p> <p>Історичні пісні. «Ой Морозе, Морозенку», «Чи не той то хміль». Тематика, образи, зміст народних дум і балад.</p> <p>«Дума про Марусю Богуславку».</p> <p>Балада «Ой летіла стріла».</p>	<p><i>Вступники повинні вміти:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - розрізняти види й жанри усної народної творчості: різновиди календарно-обрядових пісень (щедрівки, колядки, веснянки, русальні, купальські і жнивварські пісні); суспільно-побутові, історичні й родинно-побутові пісні; думи, балади; - визначати провідні мотиви творів усної народної творчості, їхні художні особливості;
2. Давня українська література	<p>«Повість минулих літ» (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги)</p> <p>«Слово про похід Ігорів». ; - Григорій Сковорода. «De libertate», «Всякому, місту—звичай і права...», «Бджола та Шершень»</p>	<ul style="list-style-type: none"> - розрізняти літературні роди, види й жанри; - співвідносити літературний твір із відповідним літературним напрямом, стилем, течією;
3. Література кінця XVIII- початку XX ст.	<p>Іван Котляревський. «Енеїда», «Наталка Полтавка». Тарас Шевченко. «Катерина», «Кавказ», «Сон («У всякого своя доля;...»», «І мертвим, і живим, і ненарожденним...», «Заповіт».</p> <p>Пантелеймон Куліш. «Чорна рада».</p>	<ul style="list-style-type: none"> - визначати тему, ідею, проблематику літературних творів; - характеризувати літературних героїв, коментувати їхні вчинки; - визначати художні образи і їхню роль у літературному творі;

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників
	<p>Іван Нечуй-Левицький «Кайдашева сім'я».</p> <p>Панас Мирний. «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» (1,4 частини) . Іван Карпенко-Карий «Мартин Боруля»</p> <p>Іван Франко. «Захар Беркут», «Чого являєшся мені у сні?...», «Мойсей» .</p>	<p>- - упізнавати літературних героїв за їхніми цитатними характеристиками й репліками;</p> <p>- орієнтуватися в сюжетах літературних творів;</p> <p>- визначати: сюжетні й позасюжетні елементи літературних творів, їхні композиційні особливості;</p>
4. Література ХХ ст	<p>Михайло Коцюбинський. «Тіні забутих предків», «Intermezzo».</p> <p>Василь Стефаник «Камінний хрест».</p> <p>Ольга Кобилянська. «Valse melancholique».</p> <p>Леся Українка. «Contra spem spero!», «Лісова пісня»</p> <p>Микола Вороний. «Блакитна Панка»</p> <p>Олександр Олесь «Чари ночі», «0 слово рідне! Орле скутий!..»</p> <p>Павло Тичина «Пам'яті тридцяти», «Ви знаєте, як липа шелестить...», «0 панно Інно...» . Максим Рильський «У теплі дні збирання винограду...»</p> <p>Микола Хвильовий «Я (Романтика)»</p> <p>Володимир Сосюра. «Любіть Україну!».</p> <p>Валер'ян Підмогильний «Місто».</p> <p>Юрій Яновський. «Майстер корабля».</p>	<p>- визначати провідні мотиви ліричних творів;</p> <p>- аналізувати мову літературного твору;</p> <p>... знаходити художні засоби й визначати їхню роль у літературних творах;</p> <p>- співвідносити фрагмент літературного твору з його назвою та автором;</p> <p>- співвідносити письменників з фрагментами їхніх творів, а також з висловами митців та літературних критиків про них та їхні твори;</p> <p>- знати псевдоніми й справжні імена письменників, належність їх до літературних епох, шкіл, угруповань;</p> <p>визначати місце і роль письменника в літературному процесі; пояснювати поняття</p>

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників
	<p>Остап Вишня. «Моя автобіографія», «Сом» Микола Куліш. «Мина Мазайло».</p> <p>Богдан-Ігор Антонич. «Різдво»</p> <p>Олександр Довженко. «Зачарована Десна»</p> <p>Андрій Малишко. «Пісня про рушник»</p> <p>Василь Симоненко. «Ти знаєш, що ти - людина?», «Задивляюсь у твої зіниці...», «Лебеді материнства»</p> <p>Василь Голобородько. «Наша мова»</p> <p>Олесь Гончар. «Модри Камень» ,</p> <p>Григор Тютюнник. «Три зозулі з поклоном»</p> <p>Василь Стус. «Господи, гніву пречистого...»</p> <p>Іван Драч. «Балада про соняшник»</p> <p>Дмитро Павличко. «Два кольори»</p> <p>Ліна Костенко. «Страшні слова, коли вони мовчать...», «Маруся Чурай».</p>	<p>«розстріляне відродження», «київські неокласики», «. . . празька школа поетів», «шістдесятництво», «дисидентство»;</p> <p>- - орієнтуватися в основних тенденціях розвитку сучасної літератури;</p> <p><i>Вступники повинні (повинна) знати такі теоретико-літературні поняття:</i></p> <p>- літературні роди: драма, епос (ліро-епос), лірика;</p> <p>- лірика, її тематичні різновиди та жанри: інтимна, громадянська (патріотична), пейзажна, філософська; верлібр, ліричний вірш, пісня, послання, сонет;</p> <p>- епос та його жанри: новела, повість, роман, різновиди повісті та роману, усмішка;</p> <p>- драма та її жанри: власне драма, драма-феєрія, комедія, трагікомедія;</p>
5. Твори українських письменників-емігрантів	<p>Іван Багряний. «Тигролови»</p> <p>Євген Маланюк. «Уривок з поеми»</p>	<p>- ліро-епос та його жанри: байка, балада, дума, історична пісня, поема;</p>
6. Сучасний літературний процес (кінець ХХ-початок ХХІ ст.)	<p>Загальний огляд,- основні тенденції. Постмодернізм, як літературне явище</p>	<p>- літературні напрями, стилі, течії: бароко, класицизм, реалізм, модернізм (експресіонізм, імпресіонізм, символізм,</p>

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників
		<p>неокласицизм, неоромантизм);</p> <p>постмодернізм як явище в сучасному літературному процесі;</p> <p>-ліричний герой, персонаж, прототип, художній образ;</p> <p>- тема, ідея, мотив, проблематика художнього твору; конфлікт у драматичному творі;</p> <p>- композиція художнього твору (сюжет, сюжетні й позасюжетні елементи);</p> <p>- види комічного: бурлеск, гротеск, гумор, іронія, сарказм, сатира, травестія;</p> <p>- художні засоби: алегорія, алітерація, алюзія, анафора, антитеза, асонанс, гіпербола, епітет (постійний епітет), епіфора, інверсія, метафора, метонімія, оксиморон, паралелізм, персоніфікація, порівняння, рефрен, риторичне - звертання, риторичне запитання, символ, тавтологія.</p>

Критерії оцінювання

Тестова робота з української мови і літератури містить завдання двох форм:

1. Завдання з вибором однієї правильної відповіді.

Завдання має основу та чотири або п'ять варіантів відповіді, з яких лише один правильний. Завдання вважають виконаним, якщо абітурієнт вибрав і позначив відповідь у бланку відповідей.

2. Завдання на встановлення відповідності («логічні пари»).

Завдання має основу та два стовпчики інформації, позначені цифрами (ліворуч) і буквами (праворуч). Виконання завдання передбачає встановлення відповідності (утворення «логічних пар») між інформацією, позначеною цифрами та буквами. Завдання вважають виконаним, якщо абітурієнт зробив позначки на перетинах рядків (цифри від 1 до 4) і колонок (букви від А до Д) у таблиці бланка відповідей.

Схеми нарахування балів за виконання тесту:

1. Завдання з вибором однієї правильної відповіді оцінюють у 0 або 1 бал:

1 бал, якщо вказано правильну відповідь; 0 балів, якщо вказано неправильну відповідь, або вказано більше однієї відповіді, або відповіді на завдання не надано.

2. Завдання на встановлення відповідності («логічні пари») оцінюють у 0, 1, 2, 3 або 4 бали: 1 бал – за кожну правильно встановлену відповідність («логічну пару»); 0 балів – за будь-яку «логічну пару», якщо зроблено більше однієї позначки в рядку та/або колонці; 0 балів – за завдання, якщо не вказано жодної правильної відповідності («логічної пари») або відповіді на завдання не надано. Максимальна кількість балів, яку може набрати абітурієнт, -84.

Суму балів, нараховану за правильні відповіді та правильно виконані абітурієнтом завдання, переводять в оцінку за 200-бальною системою оцінювання навчальних досягнень абітурієнтів за таблицею.

Мінімальна кількість балів, що дає можливість вважати випробування успішним, повинна становити не менше 100 балів.

Таблиця переведення тестових балів, отриманих абітурієнтами за виконання завдань фахового вступного випробування у рейтингову оцінку (за шкалою 100-200 балів)

Тестовий бал	Рейтингова оцінка	Тестовий бал	Рейтингова оцінка
1	Не допущено до конкурсу	43	139
2	Не допущено до конкурсу	44	140,5
3	Не допущено до конкурсу	45	142
4	Не допущено до конкурсу	46	143,5
5	Не допущено до конкурсу	47	145
6	Не допущено до конкурсу	48	146,5
7	Не допущено до конкурсу	49	148
8	Не допущено до конкурсу	50	149,5
9	Не допущено до конкурсу	51	151
10	Не допущено до конкурсу	52	152,5
11	Не допущено до конкурсу	53	154
12	Не допущено до конкурсу	54	155,5
13	Не допущено до конкурсу	55	157
14	Не допущено до конкурсу	56	158,5
15	Не допущено до конкурсу	57	160
16	Не допущено до конкурсу	58	161,5

Тестовий бал	Рейтингова оцінка	Тестовий бал	Рейтингова оцінка
17	100	59	163
18	101,5	60	164,5
19	103	61	166
20	104,5	62	167,5
21	106	63	169
22	107,5	64	170,5
23	109	65	172
24	110,5	66	173,5
25	112	67	175
26	113,5	68	176,5
27	115	69	178
28	116,5	70	179,5
29	118	71	181
30	119,5	72	182,5
31	121	73	184
32	122,5	74	185,5
33	124	75	187
34	125,5	76	188,5
35	127	77	190
36	128,5	78	191,5
37	130	79	193
38	131,5	80	194,5
39	133	81	196
40	134,5	82	197,5
41	136	83	199
42	137,5	84	200

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Заболотний О. Українська мова : підруч. для 7 кл. загальноосвіт. навч. закл. / О.В. Заболотний., В.В. Заболотний. — К. : Генеза, 2015. — 256 с.
2. Авраменко О. Українська мова : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Олександр Авраменко, Тамара Борисюк, Ольга Почтаренко. — К. : Грамота, 2016. — 176 с..
3. Авраменко О. Українська мова : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Олександр Авраменко. — К. : Грамота, 2017. — 160 с.
4. Авраменко О. Українська мова (рівень стандарту) : підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти / Олександр Авраменко. — К. : Грамота, 2018. — 208 с.
:
5. Заболотний О. Українська мова : (рівень стандарту) підруч. для 10-го кл. закл. заг. серед. освіти/ О.В. Заболотний., В.В. Заболотний. — К. : Генеза, 2018. — 192 с.
6. Авраменко О. Українська мова (рівень стандарту) : підруч. для 11 кл. закл. загальн. середн. освіти / Олександр Авраменко. — К. : Грамота, 2019. — 208 с.
7. Заболотний О. Українська мова: (рівень стандарту) підруч. для 11-го кл. закл. заг. серед. освіти/ О.В. Заболотний., В.В. Заболотний. — К. : Генеза, 2019. — 240 с.
8. Авраменко О. М., Пахаренко В. І. А21 Українська література : Підручн. для 10 кл. загальноосвітн. навч. закл. (рівень стандарту, академічний рівень). — К. : Грамота, 2010. — 280 с. :
9. Авраменко О. Українська література (рівень стандарту) : підруч. для 11 кл. закл. загальн. серед. освіти / Олександр Авраменко — К. : Грамота, 2019. — 256 с.
10. Авраменко О. Українська література : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Олександр Авраменко. — К. : Грамота, 2017. — 336 с.
11. Авраменко О. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі: І ч/К.: Грамота, 2018. - 568 с.

12. Авраменко О. Українська мова та література: Збірник завдань у тестовій формі: II ч.- К.: Грамота, 2019. - 144с.
13. Авраменко О., Тищенко О. Українська мова. Правопис у таблицях, тестові завдання. - К.: Книголав, 2018. - 191 с.
14. Козачук Г. Українська мова : Практикум: Навч. пос. - К.: Вища школа, 2008. - 414 с.
15. Юшук І. Українська мова. Практикум з правопису і граматики української мови: посіб - К.: Видавничий дім «Освіта», 2015. - 288 с.